

ARPAÏS DU BOIS – Trébucheurs - Piétineurs, De Garage, Mechelen: 29.09.2018 - 25.11.2018

Tekenen als kleine verzetsdaad by Indra Devriendt in H ART, p.19 on October 18th 2018

Arpaïs Du Bois in De Garage in Mechelen en Gallery Fifty One in Antwerpen

Tekenen als kleine verzetsdaad

Tekenen is voor Arpaïs Du Bois een manier om te overleven. "Het gaat niet goed met de wereld. We beseffen dat, maar doen er amper iets aan. Het is alsof we er de ernst niet van inzien. Waarom sturen we niet bij? Waar wachten we op? Dat vreet me elke dag op." Ze tekent om het leven te begrijpen, te verwerken en haar bezorgdheid te uiten. In De Garage in Mechelen toont ze een greep uit haar recente tekeningen en aansluitend volgt een tentoonstelling in Gallery Fifty One.

Indra DEVRIENDT

Arpaïs Du Bois (*1973, Gent) tekent ontzettend veel. Meestal verwerkt ze de teksten en beelden die non-stop bij haar opborrelen in tekenschriften. Soms heeft ze nood aan grotere formaten. Daar werkt de fysieke beweging bevrijdend om gedachten en indrukken op papier te zetten. "Ik schrijf en teken een soort verslag. Het heeft iets dwangmatigs, ik kan er niet mee stoppen. Het is bedoeld voor mezelf om te analyseren wat er om me heen gebeurt en het een plaats te kunnen geven. Het is een manier om er elke dag terug te staan en te reageren op de nieuwe impulsen die binnenkomen."

Met de titel 'Trébucheurs-piétineurs' duidt Du Bois met haar tentoonstelling in De Garage op de veranderde positie van de mens van plukkers en verzamelaars naar 'Struikelaars-vertrappelaars'. "We blijven maar voortdoen terwijl we weten dat we fout bezig zijn", vertelt ze. "Ik word lastig van die houding en vraag me constant af in welke mate ik met kleine daden van verzet iets kan doen." Dat uit zich in de titel, maar ook in een aantal ingrepen in de ruimte om de kijker te sturen en zo aandacht te vragen voor de wereld waarin we vertoeven. Du Bois benut de opgedeelde ruimtes in De Garage om diverse aspecten van haar werk te tonen en het in andere intensiteiten te doen ervaren.

Die afwisseling werkt goed. Een aantal bruinrode wanden sturen onze blik meteen naar het werk en benadrukken haar melancholische

kleurenpalet. De vloer van de centrale ruimte vooraan is bedekt met zachtroze mousse, warm en uitnodigend van kleur. Het vormt een heuvelachtig landschap, wat doet denken aan ijschotsen. De mousse dempt geluiden en creëert rust. Het is heerlijk zacht en we kunnen er slechts traag op bewegen. We struikelen haast en zijn ons erg bewust van onze aanwezigheid in de ruimte.

Gewoonte

We wandelen door een verlaagde ruimte in bruinrode tinten. De muren zijn gevuld met grote vellen papier. Op een vuilgroene achtergrond staan woorden in rozerode tinten. De woorden zijn gesplitst over twee regels waardoor het tijd vraagt om ze te lezen. Ook hier moet je bij de pinken zijn om het werk te begrijpen. We lezen onder meer: angst, droefheid, pijn, schade, breuk. "Gewoonte is het ergste woord dat je hier leest", duidt ze. "Het spreekt bijna goed wat er in de wereld gebeurt zodat er geen reden is om het in vraag te stellen."

"Af en toe merk ik tijdens het tekenen dat mijn gedachten alle kanten opgaan. Om mijn gedachten terug samen te brengen, neem ik verfoverschotten en maak ik abstracte tekeningen zonder tekst. Zo hap ik even naar adem voor al wat nog gaat komen. Het zijn abstracties van wat ons overstijgt, van waar we met ons verstand niet bij kunnen." Ze selecteert veel van die tekeningen uit haar schriftjes, kadert ze in en hangt ze volgens een patroon aan de muren. Dat versterkt het ritme van de getekende lijnen en vlakken.

De cadans biedt een geruststellende pauze in de tentoonstelling die ons niet onbewogen laat. De toon gaat van triest tot moedeloos, van bijtend tot grappig. Naast de nodige scherpte voelt Du Bois dat er meer nodig is. Ze slaagt erin om ons te kneden en brengt ons op subtiele wijze in een alerte toestand vooraleer we het werk bekijken. We ontwaken uit een collectieve roes waarin we leven en zien de realiteit helder onder ogen. Haar bekommernis overtuigt. Houden we die wakkerheid vast en werken we mee aan verandering?

'Trébucheurs-piétineurs' tot 25 november in De Garage, Onder den Toren 12, Mechelen. Open do- zo van 13-18 u. www.cultuurcentrummechelen.be

'Inconfortablement au salon' van 1 december tot 26 januari in Gallery Fifty One, Zirkstraat 20, Antwerpen. Open di-za van 13-18 u. www.gallery51.com

Arpais Du Bois, 'tricoter les espoirs des autres', 2018, 150 x 110 cm, mixed media on paper, courtesy Gallery FIFTY ONE

